

ves en dato, og skal den ikke gives inden WTO-topmødet i december?

Kl. 13.20

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Jo, jeg er sådan set meget på linje med hr. Steen Gade, hvad angår indholdet.

Regeringen støtter, at der i EU og i WTO snarest muligt fastsættes en dato for afskaffelse af både eksportsubsidier og andre handelsforvridende eksportstøtteformer, og vi har fra danske side derfor allerede opfordret de øvrige EU-lande til at støtte en udmelding af en tidlig slutdato for afvikling af eksportsubsidier som led i en ny, samlet WTO-aftale.

Steen Gade (SF):

Jamen så kom vi lidt længere. Betyder »snarest muligt«, at det er den danske regerings synspunkt, at EU skal melde ud inden WTO-mødet? Det ville være moralsk rigtigt. Det ville være moralsk forkert og også politisk forkert, at man gør det til et handelsspørgsmål på WTO-mødet.

Det næste er, at statsministeren så ikke vil give et svar på, om han vil bringe det op på topmødet i juni. Men så vil jeg spørge statsministeren, om han ikke er klar over, at der påhviler Danmark en særlig rolle her, fordi vi jo godt ved, at en række af de andre lande ikke har det synspunkt, som et flertal i det danske Folketing har, og om den danske statsminister vil leve op til det ansvar?

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Nu nærmer hr. Steen Gade sig enkeltheder i, hvordan man skal gribe forhandlingerne an, og der siger hr. Steen Gade, at det ikke vil være rigtigt at gøre en slutdato til et led i forhandlingsprocessen. Der er jeg ikke enig med hr. Steen Gade.

Jeg mener, at det, der tjener alle lande bedst, er en sammenhængende afvikling af så vel EU's som andre landes handelsforvridende eksportfremmeordninger. Og der er det sådan, at det bliver en hård forhandling, og der er det altså godt at have så mange elementer som muligt på bordet for at nå en afbalanceret løsning: Så der synes jeg ikke, det er særlig klogt på nuværende tidspunkt at være overordentlig præcis med hensyn til, hvad man nøjagtigt spiller ud med. Det gælder om at få det bedst mulige resultat, og målet er vi sådan set meget enige om, og så gælder det om undervejs frem til det mål at spille sine kort klogest muligt.

Per Clausen (EL):

Det er lidt i forlængelse af det spørgsmål, der blev stillet af hr. Steen Gade lige før.

Jeg kunne godt tænke mig, at statsministeren kunne blive lidt mere præcis med hensyn til, om det er statsministerens opfattelse, at vi har en selvstændig forpligtelse til at afvikle de støtteordninger, der i dag er i landbrugsordninger og eksportordninger dér, og at det ikke handler om, at en afvikling af sådanne eksportstøtteordninger, som vi i EU og også i USA har på landbrugsområdet, nødvendigvis skal veksles med, at man fra tredjeverdenslandenes side også liberaliserer handelen, f.eks. med industrivarer. Der synes jeg måske, at statsministerens sidste svar var en anelse uklart.

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Jamen jeg kan da fuldstændig bekræfte, at det var uklart. Det var også med vilje, for sådan er det, når man er i en forhandling. Der gælder det om at bære sig klogt ad, og det er det, vi prøver.

Per Clausen (EL):

Ja, det er jo rigtigt, at det handler om at bære sig klogt ad, men det er jo også et politisk spørgsmål, om man synes, at vi faktisk skylder, har moralsk pligt til at afvikle de eksportstøtteordninger, der i dag findes inden for landbrugssektoren og er med til at smadre landbruget i den tredje verden, og om den forpligtelse så også er så stor, at vi ikke vil tage os betalt for det ved at stille nogle krav til tredjeverdenslandene om, at de skal ophæve nogle regler, der måske i dag kan være generende for vores eksporterhverv.

Det er jo et politisk spørgsmål, og jeg forstår det på den måde, at statsministeren har den politiske holdning, at vi skal benytte lejligheden til at afvikle noget, vi selv er imod, og som gavner os, til også at tvinge nogle andre til at afvikle noget, som de måske ikke så gerne vil afvikle.

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Disse verdenshandelsforhandlinger er overordentlig komplicerede, og der er utrolig mange elementer på bordet. Der gælder det om, at man bærer sig ad på en sådan måde i de forhandlinger, at man til slut får det bedst afbalancerede resultat. Derfor er der faser, hvor man ikke sådan spiller ud med alle ting, men venter lidt med det.

Det afgørende er, at vi får et godt slutresultat, og målet tror jeg vi er enige om: at det gælder om at få mest mulig frihandel i verden, det gæl-